

Çift İlişkilerinde Kendini Açma ve İhtiyaçlara Cevap Verilebilirliğin İlişkideki Yakınlık Açısından Önemi: Kısa Bir Derleme

The Importance of Self-Disclosure and Responsiveness in Couple Relationships in Terms of Intimacy

Asude ÖZDEMİR*

Citation : Özdemir, A. (2022) Çift ilişkilerinde kendini açma ve ihtiyaçlara cevap verilebilirliğin ilişkideki yakınlık açısından önemi: Kısa bir derleme. Türk Eğitim Değerlendirmeleri Dergisi 2, (2), 33-43.
Received : 24.11.2022
Accepted : 09.12.2022
Published : 12.25.2022
Publisher's Note : Istanbul Medipol University stays neutral with regard to any jurisdictional claims.
Copyright : ©2023 by the authors. Submitted for possible open access publication under the terms and conditions of the DergiPark

ÖZ

Son yıllarda yakın ilişkiler ile ilgili araştırmalar hızla artmaktadır. Araştırma alanlarının hızla artması bazı spesifik konuları incelemeyi olanaklı kılmaktadır. Bu makalede öncelikle yakın ilişkinin ne demek olduğu üzerinde durulmuş ve şu soruya yanıt aranmıştır: “İnsanlar biriyle « yakın » bir ilişkileri olduğunu söylediklerinde ne demek istiyorlar?” Ardından ilişkilerin sürdürülebilirliğini ve yakın ilişkilerde yakınlığı önemli ölçüde etkileyen iki kavram üzerinde durulmuştur. Bunlar, kendini açma ve ihtiyaçlara cevap verilebilirliktir. Partnerlerin ilişkide birbirlerine kendilerini açmaları ve birbirlerinin ihtiyaçlarına cevap veriyor olmaları yakınlık derecelerini nasıl etkilemektedir? sorusu ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: *Yakın ilişkiler, Kendini açma, İhtiyaçlara cevap verilebilirlik*

* Doç. Dr. Asude ÖZDEMİR, İstanbul Medipol Üniversitesi, amalkoc@medipol.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0002-9073-2752>

ABSTRACT

In recent years, research on close relationships has been rapidly increasing. The increase in research areas makes it possible to examine some specific topics. In this article, we first focus on what a close relationship is and seek an answer to the following question: What do people mean when they say they have a “close” relationship with someone? Then, two concepts that significantly affect the sustainability of relationships and intimacy in close relationships were emphasized; These are self-disclosure and responsiveness. In this paper, we also address the question, “How does the fact that partners open themselves to each other in the relationship and respond to each other’s needs affect the degree of intimacy?”

Key Words: *Close relationships, self-disclosure, responsiveness*

1. Giriş

Bağlanma kuramları, yakın ilişkinin bireyin güvenle ilerleyebileceği, dünyayı keşfedebileceği ve başarıya ulaşabileceği güvenli bir temel sağlayan bir ortam olduğunu; bunun yanı sıra stres faktörleri ortaya çıktığında kendilerini rahat ve güvende hissedebilecekleri bir sığınak olduğunu belirtmektedirler. “Yakın ilişki” terimi sıklıkla kullanılmakta olup değişik şekillerde tanımlanmaktadır (Clark ve Lemay, 2010). Berscheid, Snyder ve Omoto (2004), Yakınlığı iki kişi arasındaki karşılıklı bağlılık olarak tanımlamışlardır. Her bir partnerin düşünce, duygu ve davranışlarının diğeri üzerindeki etkileri güçlü ve ilişkinin süresi ne kadar uzun olursa, ilişkideki yakınlık artar. Bir diğeri tanıma göre ise yakın ilişki, her iki partnerin birbirini anladığı, onayladığı ve önemsendiği bir dizi kişilerarası sürecin sonuçları olarak görülebilir. (Reis ve Patrick, 1996; Reis ve Shaver, 1988). Bunların yanında, partnerin varlığının bireyin kendi varlığıyla bütünleşmesi (Aron, Aron, Tudor ve Nelson, 2004); ilişkiyi sürdürmeye niyetli olunması ve partnerin benliğinin bireyin kendi benliğinin bir parçası olarak görülmesi yakınlık kavramının içerisinde yer alır (Agnew, Van Lange, Rusbult ve Langston, 1998).

Yakın ilişkilerin sürdürülmesinde en önemli unsurlardan biri, partnerlerin birbirlerinin istek ve arzularına duyarlı olması ve ihtiyaçlarına cevap verebiliyor olmalarıdır. Bu durum her iki partner için ilişkide birbirleri tarafından korunacaklarını, güvenli bir ortamda olduklarını hissettirir (Reis, Clark ve Holmes, 2004). Diğeri ise, sözel veya davranışsal olarak bireyin diğeri kişisel anlamda duygu ve düşüncelerini paylaşması olarak tanımlanan kendini açmadır (Reis ve Shaver, 1988). Kendini açma, güven ve samimiyetin ortaya çıkarılmasıyla ilişkilidir ve bu nedenle yakın ilişkilerden doyum alınmasında önemli bir role sahiptir (Collins ve Miller, 1994; Greene, Derlega ve Mathews, 2009; Pasupathi, McLean ve Weeks, 2009).

2. Temel Kavramlar

2.1. Kendini Açma

Kendini açma, bireyin kendisi ile ilgili bilgi, düşünce ve duygularını bir başkasına sözlü olarak iletilmesi anlamına gelir. Alanyazında kendini açma, gerçekçi/olgusal ve duygusal olmak üzere iki şekilde ele alınmaktadır (Reis ve Shaver, 1988). Gerçekçi/olgusal kendini açma, bireyin kendisi ile ilgili bilgileri, sahip özellikleri ortaya koyan ifadelerdir. Bu kendini açma türüne örnek olarak “Hayatımda şimdiye kadar üç tane romantik ilişkim oldu.” verilebilir. Duygusal kendini açma ise, bireyin duygularını, fikirlerini ve tutumlarını ve değerlerini içeren ifadelerdir. “Son ayrılık o kadar acı vericiydi ki birini tekrar sevip sevmeyeceğimden emin değilim.” ifadesi buna örnek olarak verilebilir (Greenberg ve Safran, 1987; Reis ve Patrick, 1996). Reis ve Shaver (1988), çift ilişkisinde partnerlerin duygusal anlamda kendilerini açmalarının ilişkide birbirleri ile olan yakınlık derecesini arttırdığını vurgulamaktadırlar.

Bireylerin içsel deneyimlerini yakın ilişkide oldukları bireylere açıklamaları, kendilerini daha iyi anlamalarına ve benlikleri hakkında daha fazla netlik elde etmelerine yardımcı olabilir (Duprez ve diğ., 2015; Lodi-Smith ve Demarree, 2018; London, 2003). Ayrıca partnerler birbirleri ile daha kaliteli bir iletişim kurdukları için daha çok kendini açarlar. Bu durum da dolayısıyla yakınlık derecesini artırır (Aron, Melinat, Aron, Vallone ve Bator, 1997; Sprecher ve Duck, 1994). Nitekim, yapılan araştırmalarda partnerlerin birbirlerine kendilerini açma derecesi ve derinliğinin de yakınlığı etkilediği görülmüştür (Laurenceau, Feldman Barrett ve Pietronnonaco, 1998).

2.2. İhtiyaçlara Duyarlılık

İlişki içinde partnerlerin birbirlerinin ihtiyaçlarına duyarlı ve cevap verebilir olmaları ilişkideki yakınlık açısından kendini açma yanında bir diğer önemli faktördür (Regan, 2011). İhtiyaca cevap verilebilirlik ya da duyarlılık, farklı şekillerde tanımlanabilmektedir (Reis vd., 2004). En yaygın olanı, duygusal ve fiziksel ihtiyaçları ve istekleri karşılanan bireyin aynı şekilde partnerinin ihtiyaç ve isteklerine duyarlı olmasıdır (Berg, 1987; Miller ve Berg, 1984). Bunun yanında, partnerlerin kişisel ve ilişkisel hedeflerini gerçekleştirmede birbirlerine destek sağlamasını (Feeney, 2004), partneriyle nitelikli zaman geçirmeyi ve etkinlik yapmayı (Aron, Norman, Aron, McKenna ve Heyman, 2000; Leary ve Baumeister, 2000) birbirlerinin başarısını kutlamayı (Gable, Reis, Impett ve Asher, 2004; Gable, Gonzaga ve Strachman, 2006) ve benliğini onaylamayı içerir (Drigotas, 2002; Rusbult, Kumashiro, Kubacka ve Finkel, 2009).

Diğerinin ihtiyacına duyarlı olmayan birey göz temasından kaçınır; kendini içinde bulunduğu durumdan uzaklaştırır ya da soyutlar ve partneriyle bağlantı kurmaya hevesli olmaz. Bu nedenle bu kişilerin diğerleri tarafından çekici bulunma olasılığı düşüktür (Regan, 2011). İhtiyaca cevap verilebilirlik ya da bir diğer ifade ile duyarlılığın hem çekicilikle hem de ilişki sürdürme ile güçlü bir bağlantısı vardır. Alanyazında bireylerin gelecekte ilişki yaşamak istedikleri ya da ilişki içinde olduğu partnerlerinde aradığı en önemli özelliklerden birisinin duygusal ihtiyaçlarına duyarlı olması olduğu belirtilmektedir (Davis ve Holtgraves, 1984; Fehr, 2008).

Reis ve Shaver'a (1988) göre ilişki yaşayan çiftlerin, birbirlerine verdikleri tepkilerin anlayışlı (partnerinin ihtiyaçlarını, duygularını ve durumunu doğru bir şekilde yakalayan), onaylayıcı (partnerini kabul edilen ve değerli bir birey olduğunu geçerli kılan) ve ilgili/bakım veren (partnerine şefkat ve ilgi gösteren) olduğunu görmeleri birbirlerine daha çok yaklaşmalarını sağlayacaktır. Bu yaklaşma partnerlere birbirlerinin güçlü kaynaklarını keşfetme ve genişletmelerine olanak sağlayacaktır (Fredrickson, 2004). Tüm bunlar doğrultusunda partnerleri tarafından desteklenen ve ilgi gösterilen bireylerin ilişkiden aldıkları doyum da artabilecektir (Canevello ve Crocker, 2010).

Reis ve Shaver (1988), çiftlerin ilişkide birbirleri arasındaki yakınlığın artmasının, iletişimi başlatan partnerin kendini açması ya da dinleyici olan partnerin verdiği tepkisinden çok birbirlerinin ne demek istediğini tam ve doğru olarak algılamalarıyla ilişkili olduğunu söylemektedirler. Bazı durumlarda her ne kadar iletişimi başlatan partner içten ve samimi olarak kendini açsa da dinleyici konumunda olan partner bunu kendi ihtiyaçlarına cevap veren bir tepki olarak algılamayabilir. Bir başka deyişle sadece partnerler arasındaki iletişimin kendisi değil, iletişimin partnerler tarafından nasıl algılandığı önemlidir. Çiftler bunu başardıklarında duygusal anlamda kendilerini birbirlerine daha yakın hissederler, daha olumlu ilişkiler geliştirirler ve öznel iyi oluş düzeyleri artar (Reis, 2012).

2.3. Kendini Açma ve Duyarlılığın İlişki Yakınlığı ile İlişkisi

Reis ve Shaver (1988) hem kendini açmanın hem de partnerlerin birbirlerinin ihtiyaçlarına duyarlı olmalarının ilişkide yakınlığın gelişmesine katkıda bulunduğunu öne süren kişilerarası yakınlık süreci modelini geliştirmişlerdir. Bu model, yakınlığın iki temel bileşenini vurgulamaktadır: Kendini açma ve partnere ilişkin duyarlılık (Reis ve Patrick, 1996; Reis ve Shaver, 1988). Yakınlık, dinamik bir ilişki ile gelişir. Yakınlık, bir bireyin duygu ve düşüncelerini partnerine rahatlıkla açıkladığı; partnerinden yanıt aldığı ve bu yanıtı anlayış,

onaylama ve önemseme çerçevesinde olumlu olarak değerlendirdiği bir süreçtir (Laurenceau, Feldman Barrett ve Pietrononaco, 1998).

Reis ve Shaver'a (1988) göre ise ilişkide yakınlık, bireyin partnerine kendisi ve yaşamı ile ilgili bilgi paylaşmasıyla başlar. Birey hem sözel olarak bilgi paylaşımında bulunabilir hem de sözel olmayan davranışlar yoluyla duygu ve davranışlarını iletebilir. Bu sürecin devam etmesi, diğer bireyin de duygu ve düşüncelerini partnerine ilemesiyle mümkün olur. Bir başka ifade ile karşılıklı etkileşimin olması gerekir. Bu etkileşimin sağlıklı olması, her iki partnerin de birbirlerinin söylediklerinin içeriğini tam olarak anlamaları ve söylediklerini geçerli kılmalarına/onaylamalarına bağlıdır. Bu sürecin her aşamasında güdüler, ihtiyaçlar ve hedefler dahil olmak üzere kişisel nitelikler ve bireysel farklılıklar, partnerlerin davranışlarını ve birbirlerinin davranışlarını yorumlamasını etkileyebilir (Reis ve Patrick, 1996). Her ne kadar böyle olsa da partnerlerin birbirleriyle olumlu etkileşim sıklığı arttıkça ve birbirlerinin deneyimlerini anlayıp, birbirlerine duyarlı oldukça daha yakın bir ilişki sürdürme olasılıkları mümkün olacaktır (Reis, 1994). Başka bir deyişle, duyarlılık davranışlarının insanlara duygu ve düşüncelerinin partnerleri tarafından kabul edildiği ve onaylandığı mesajını vermesi olasıdır.

Reis ve Shaver (1988) romantik ilişkisi olan 244 üniversite öğrencisi ile "partnerlerin kendini açması, birbirlerinin varlığına ve ihtiyaçlarına duyarlılığı ve yakınlık düzeyleri arasındaki ilişkiyi Rochester Etkileşim Kaydı (RIR) kullanarak inceleyen bir araştırma gerçekleştirmişlerdir (Reis ve Wheeler, 1991). RIR, katılımcıların belirli bir süre boyunca sosyal etkileşimlerinin hemen ardından doldurdukları olaya bağlı bir günlüktür. Katılımcılar partneriyle olan her etkileşimden sonra, iki haftalık bir süre boyunca kendilerini açma dereceleri, partnerlerinin kendilerini açmalarına ilişkin algıları, partnerlerinin kendilerine karşı ne derece duyarlı olarak algıladıkları ve yakınlık hisleri hakkında bilgi vermişlerdir. Araştırma sonucunda, kendini açma, partnerlerin kendini açmasının ve birbirlerine duyarlı olmalarının yakınlığın önemli yordayıcıları olduğu bulunmuştur.

Benzer şekilde Lin (1992) tarafından romantik ilişkisi olan üniversite öğrencileriyle gerçekleştirilen bir çalışmada ise, üniversite öğrencilerinden 10 günlük bir süre boyunca her sosyal etkileşimden sonra kendilerini açma düzeylerini ve partnerlerinin yanıt verebilirliğine ilişkin algılarını rapor etmeleri istenmiştir. Sonrasında öğrenciler ile yapılan yüz yüze görüşmelerde, öğrencilerden her bir etkileşim için partneriyle olan yakınlık derecesini söylemeleri istenmiştir. Sonuç, kendini açan ve partnerini kendi ihtiyaçlarına duyarlı olarak değerlendiren bireyler partneriyle daha yakın hissettiklerini bildirmişlerdir

Günümüz araştırmaları ise, birey partnerini daha duyarlı olarak algıladığında, ki bu değerli ve özel hissetmekle ilişkilidir, duygusal anlamda yakınlaşma isteğinin arttığını, (Birnbaum ve diğ., 2016) ve ilişkinin niteliğinin arttığını vurgulamaktadır. (Reis ve diğ., 2004). Özellikle, Kernis ve Goldman (2006) anlayışlı bir bireyin partnerinin sözel olarak ne demek istediğini ve içsel olarak nasıl bir durumda olduğunu zihinsel olarak kavradığını belirtmektedirler. şefkatli bir partner diğerini kabul ve aidiyet sinyalleri verir (Reis ve Clark, 2013).

Sonuç

Yakın ilişkiler ile ilgili kavramlar ve bu kavramlar üzerine yapılan araştırmalar gün geçtikçe artmaktadır. Bu araştırmalar, romantik ilişki içinde bulunan partnerlerin birbirlerinin gerçek ihtiyaç ve arzularına başarılı bir şekilde cevap vermesinin ilişkideki yakınlık derecesini arttırdığını ve ilişki doyumunu güçlendirdiğini belirtmektedirler (Clark ve Lemay, 2010). Yakın ilişkide sadece bireyler arasındaki uzun vadeli değil ilk etkileşimler bile önemlidir çünkü insanın ait olma ve başkalarıyla bağlantı kurma ihtiyaçını karşılamaya yardımcı olabilmekte (Baumeister ve Leary, 1995) ve olumlu duygu hissetmesini sağlayabilmektedir (Vittengl ve Holt, 2000).

Reis ve Shaver (1988) geliştirdikleri yakın ilişki modelinde kendini açma ve partnerin kendini açmasının ilişkideki etkileşimi güçlendiren bir etken olduğunu; partnerini duyarlı ve kendi ihtiyaçlarına cevap verdiğini düşünen bireylerin kendini açma derecesinin arttığını ve bu durumun hem fiziksel hem de duygusal yakınlığı arttırdığını ve ilişki doyumunda duygusal kendini açmanın olgusal kendini açmaya göre yakınlığı olumlu yönde daha çok etkilediğini ifade etmişlerdir. Bununla birlikte kendini açma ve birbirlerinin ihtiyaçlarına duyarlı olmanın hem partnerlerin birbirlerine daha olumlu davranışlar sergilemesini hem de duygusal anlamda yakın olmasını desteklediğini belirtmişlerdir. Bu durum, çiftlerin birbirlerine değer verdiği ve değer verildiğini hissettiği bir ilişki içinde olmalarını sağlar. Ayrıca partnerlerin benlik saygılarını yükseltir, en derin duygularını paylaşmalarını sağlar ve yakınlık deneyimini kolaylaştırır (Lin, 1992; Reis ve Shaver, 1988).

REFERENCES

- Agnew, C. R., Van Lange, P. A. M., Rusbult, C. E., & Langston, C. A. (1998). Cognitive interdependence: Commitment and the mental representation of close relationships. *Journal of Personality and Social Psychology*, 74(4), 939–954.
- Aron, A., Aron, E. N., Tudor, M., & Nelson, G. (2004). Close relationships as including other in the self. In H. T. Reis & C. E. Rusbult (Eds.), *Close relationships: Key readings* (pp. 365–379). Taylor & Francis.
- Aron, A., Melinat, E., Aron, E. N., Vallone, R. D., & Bator, R. J. (1997). The experimen-

- tal generation of interpersonal closeness: A procedure and some preliminary findings. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 23(4), 363–377. <https://doi.org/10.1177/0146167297234003>
- Aron, A., Norman, C. C., Aron, E. N., McKenna, C., & Heyman, R. E. (2000). Couples' shared participation in novel and arousing activities and experienced relationship quality. *Journal of Personality and Social Psychology*, 78(2), 273–284. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.78.2.273>
- Baumeister, R. F., & Leary, M. R. (1995). The need to belong: Desire for interpersonal attachments as a fundamental human motivation. *Psychological Bulletin*, 117(3), 497–529. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.117.3.497>
- Berg, J. H. (1984). Development of friendship between roommates. *Journal of Personality and Social Psychology*, 46(2), 346–356. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.46.2.346>
- Berg, J. H. (1987). Responsiveness and self-disclosure. In V. J. Derlega & J. H. Berg (Eds.), *Self-disclosure: Theory, research, and therapy* (pp. 101–130). Plenum Press.
- Berscheid, E., Snyder, M., & Omoto, A. M. (2004). Measuring Closeness: The Relationship Closeness Inventory (RCI) Revisited. In D. J. Mashek & A. P. Aron (Eds.), *Handbook of closeness and intimacy* (pp. 81–101). Lawrence Erlbaum Associates Publishers.
- Birnbaum, G. E., Reis, H. T., Mizrahi, M., Kanat-Maymon, Y., Sass, O., & Granovski-Milner, C. (2016). Intimately connected: The importance of partner responsiveness for experiencing sexual desire. *Journal of Personality and Social Psychology*, 111(4), 530. <https://doi.org/10.1037/pspi0000069>.
- Canevello, A., & Crocker, J. (2010). Creating good relationships: Responsiveness, relationship quality, and interpersonal goals. *Journal of Personality and Social Psychology*, 99(1), 78–106. <https://doi.org/10.1037/a0018186>
- Clark, M. S., & Lemay, E. P., Jr. (2010). Close relationships. In S. T. Fiske, D. T. Gilbert, & G. Lindzey (Eds.), *Handbook of social psychology* (pp. 898–940). John Wiley & Sons, Inc... <https://doi.org/10.1002/9780470561119.socpsy002025>
- Collins, N. L., & Miller, L. C. (1994). Self-disclosure and liking: A meta-analytic review. *Psychological Bulletin*, 116(3), 457–475. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.116.3.457>
- Drigotas, S. M. (2002). The Michelangelo phenomenon and personal well-being. *Journal of Personality*, 70(1), 59–77. <https://doi.org/10.1111/1467-6494.00178>
- Duprez, C., Christophe, V., Rimé, B., Congard, A., & Antoine, P. (2015). Motives for the Social sharing of an emotional experience. *Journal of Social and Personal Relationships*, 32(6), 757–787. <https://doi.org/10.1177/0265407514548393>.
- Feeney, B. C. (2004). A Secure Base: Responsive Support of Goal Strivings and Exploration in Adult Intimate Relationships. *Journal of Personality and Social Psychology*, 87(5), 631–648. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.87.5.631>
- Fehr, B. (2008). Friendship formation. In S. Sprecher, A. Wenzel, & J. Harvey (Eds.), *Handbook of relationship initiation* (pp. 29–54). Psychology Press.
- Fredrickson, B. L. (2004). The broaden-and-build theory of positive emotions. *Philosophical Transactions of the Royal Society of London. Series B: Biological Sciences*, 359(1449), 1367–1377. <https://doi.org/10.1098/rstb.2004.1512>.
- Gable, S. L., Gonzaga, G. C., & Strachman, A. (2006). Will you be there for me when things go right? Supportive responses to positive event disclosures. *Journal of Personality and*

- Social Psychology*, 91(5), 904–917. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.91.5.904>
- Gable, S. L., Reis, H. T., Impett, E. A., & Asher, E. R. (2004). What Do You Do When Things Go Right? The Intrapersonal and Interpersonal Benefits of Sharing Positive Events. *Journal of Personality and Social Psychology*, 87(2), 228–245.
- Greenberg, L. S., & Safran, J. D. (1987). *Emotion in psychotherapy: Affect, cognition, and the process of change*. Guilford Press.
- Greene, K., Derlega, V. J. and Mathews, A. (2006). Self-Disclosure in Personal Relationships. In: Vangelisti, A. and Perlman, D., Eds., *Cambridge Handbook of Personal Relationships*, Cambridge University Press, Cambridge, 409-427.
- Kernis, M. H., & Goldman, B. M. (2006). A multicomponent conceptualization of authenticity: Theory and research. In M. P. Zanna (Ed.), *Advances in experimental social psychology*, Vol. 38, pp. 283–357). Elsevier Academic Press. [https://doi.org/10.1016/S0065-2601\(06\)38006-9](https://doi.org/10.1016/S0065-2601(06)38006-9)
- Laurenceau, J.-P., Barrett, L. F., & Pietromonaco, P. R. (1998). Intimacy as an interpersonal process: The importance of self-disclosure, partner disclosure, and perceived partner responsiveness in interpersonal exchanges. *Journal of Personality and Social Psychology*, 74(5), 1238–1251. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.74.5.1238>
- Leary, M. R., & Baumeister, R. F. (2000). The nature and function of self-esteem: Sociometer theory. In M. P. Zanna (Ed.), *Advances in experimental social psychology*, Vol. 32, pp. 1–62). Academic Press. [https://doi.org/10.1016/S0065-2601\(00\)80003-9](https://doi.org/10.1016/S0065-2601(00)80003-9)
- Lodi-Smith, J., & DeMarree, K. G. (2018). Self-concept clarity: Perspectives on assessment, narrative self. *Journal of Personality*, 77(1), 89–124. <https://doi.org/10.1111/j.1467-6494.2017.01467.x>
- London, M. (2003). Antecedents and consequences of self-verification: Implications for individual and group development. *Human Resource Development Review*, 2(3), 273–293.
- Pasupathi, M., McLean, K. C., & Weeks, T. (2009). To tell or not to tell: Disclosure and the Regan, P. (2011). *Close relationships*. New York, NY: Taylor & Francis/Routledge.
- Reis, H. T. (1994). Domains of experience: Investigating relationship processes from three perspectives. In R. Erber & R. Gilmour (Eds.), *Theoretical frameworks for personal relationships* (pp. 87–110). Lawrence Erlbaum Associates, Inc.
- Reis, H. T. (2012). Perceived partner responsiveness as an organizing theme for the study of relationships and well-being. In L. Campbell & T. J. Loving (Eds.), *Interdisciplinary research on close relationships: The case for integration* (pp. 27–52). American Psychological Association. <https://doi.org/10.1037/13486-002>
- Reis, H. T., & Clark, M. S. (2013). Responsiveness. In J. A. Simpson & L. Campbell (Eds.), *The Oxford handbook of close relationships* (pp. 400–423). Oxford University Press.
- Reis, H. T., & Patrick, B. C. (1996). Attachment and intimacy: Component processes. In E. T. Higgins & A. W. Kruglanski (Eds.), *Social psychology: Handbook of basic principles* (pp. 523–563). The Guilford Press.
- Reis, H. T., & Patrick, B. C. (1996). Attachment and intimacy: Component processes. In E. T. Higgins & A. W. Kruglanski (Eds.), *Social psychology: Handbook of basic principles* (pp. 523–563). The Guilford Press.
- Reis, H. T., & Patrick, B. C. (1996). Attachment and intimacy: Component processes. In E. T. Higgins, & A. Krukanski (Eds.), *Social psychology: Handbook of basic principles* (pp. 523-563). New York: Guilford.

- Reis, H. T., & Rusbult, C. E. (Eds.). (2004). *Close relationships: Key readings*. Taylor & Francis.
- Reis, H. T., & Shaver, P. (1988). Intimacy as an interpersonal process. In S. Duck, D. F. Hay, S. E. Hobfoll, W. Ickes, & B. M. Montgomery (Eds.), *Handbook of personal relationships: Theory, research and interventions* (pp. 367–389). John Wiley & Sons.
- Reis, H. T., & Wheeler, L. (1991). Studying Social Interaction with the Rochester Interaction Record. *Advances in Experimental Social Psychology*, 24(C), 269-318. [https://doi.org/10.1016/S0065-2601\(08\)60332-9](https://doi.org/10.1016/S0065-2601(08)60332-9)
- Reis, H. T., Clark, M. S., & Holmes, J. G. (2004). Perceived Partner Responsiveness as an Organizing Construct in the Study of Intimacy and Closeness. In D. J. Mashek & A. P. Aron (Eds.), *Handbook of closeness and intimacy* (pp. 201–225). Lawrence Erlbaum Associates Publishers.
- Rusbult, C. E., Kumashiro, M., Kubacka, K. E., & Finkel, E. J. (2009). “The part of me that you bring out”: Ideal similarity and the Michelangelo phenomenon. *Journal of Personality and Social Psychology*, 96(1), 61–82. <https://doi.org/10.1037/a0014016>
- Sprecher, S., & Duck, S. (1994). Sweet talk: The importance of perceived communication for romantic and friendship attraction experienced during a get-acquainted date. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 20(4), 391–400. <https://doi.org/10.1177/0146167294204006>.
- Vittengl, J. R., & Holt, C. S. (2000). Getting acquainted: The relationship of self-disclosure and social attraction to positive affect. *Journal of Social and Personal Relationships*, 17(1), 53–66. <https://doi.org/10.1177/0265407500171003>

The Importance of Self-Disclosure and Responsiveness in Couple Relationships in Terms of Intimacy: A Brief Review

Extended Abstract

Close relationship is a term that is frequently used and defined in different ways (Clark & Lemay, 2010). Berscheid, Snyder, and Omoto (2004) defined intimacy as the mutual commitment between two people. According to another definition, intimacy can be seen as the result of a series of interpersonal processes in which both partners understand, approve and care for each other (Reis & Patrick, 1996; Reis & Shaver, 1988). One of the most important factors in maintaining close relationships is partners' responsiveness to each other's desires and needs. This situation makes both partners feel that they will be protected by each other in the relationship and that they are in a safe environment (Reis, Clark, & Holmes, 2004).

Self-disclosure refers to the verbal communication of information, thoughts and feelings about oneself to another person. Reis and Shaver (1988) emphasize that emotional self-disclosure of partners in a couple relationship enhances the degree of closeness in the relationship. Disclosing partners' inner experiences to each other can help them understand themselves better and gain more clarity about their selves (Duprez et al., 2015; Lodi-Smith & Demarree, 2018; London, 2003).

The responsiveness of partners to each other's needs in a relationship is another important factor besides self-disclosure in terms of intimacy in the relationship (Regan, 2011). Responsiveness can be defined in different ways (Reis et al., 2004). The most common one is that an individual whose emotional and physical needs are met is responsive to the needs and desires of his/her partner in the same way (Berg, 1987; Miller & Berg, 1984).

According to Reis and Shaver (1988), when couples in a relationship see that their reactions to each other are understanding (accurately capturing their partner's needs, feelings and situation), affirming (validating their partner as

an accepted and valued individual) and caring (showing compassion and attention to their partner), they will become closer to each other. This closeness will allow partners to discover and expand each other's strong resources (Fredrickson, 2004).

In the close relationship model developed by Reis and Shaver (1998), self-disclosure and partner's self-disclosure is a factor that strengthens the interaction in the relationship and also they emphasized that individuals who think that their partner responds to their needs disclose themselves more. Partners' disclosure enhances both physical and emotional intimacy. It also raises partners' self-esteem, enables them to share their deepest feelings and facilitates the experience of intimacy (Lin, 1992; Reis & Shaver, 1988).

Key Words: *Close relationships, self-disclosure, responsiveness.*

